

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7355/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из села ..., чији је пуномоћник Новица Ничић, адвокат у ..., против извршног дужника Република Србија, Високи савет судства - Привредни суд у Лесковцу, кога заступа Државно правобранилаштво у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И.бр. 2314/22 од 23.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И.бр. 2314/22 од 23.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв.И.бр. 2314/22 од 23.05.2023. године.

Образложење

Решењем о извршењу Јавног извршитеља Марије Јовић из ... ИИ 747/22 од 08.08.2022. године, на основу извршне исправе, правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Лесковцу Прр1.бр.241/19 од 29.07.2020. године, уз пресуду Вишег суда у Лесковцу Гжрр.бр.1014/21 од 08.04.2022. године, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца и одређено спровођење извршења према извршном дужнику, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца, преносом новчаних средстава са рачуна извршног дужника, те је истим ставом, у тачки 4, 5, 6, 7 и 8 усвојен захтев извршног повериоца опредељен предлогом за извршење за утврђењем трошкова извршног поступка.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв.И.бр. 2314/22 од 23.05.2023. године, одбијен је као неоснован приговор извршног дужника и потврђено је решење Јавног извршитеља Марије Јовић из ... ИИ 1067/22 од 25.11.2022. године, у ставу 2. тачка 4. и 8. диспозитива решења. Преиначено је решење Јавног извршитеља Марије Јовић из ... ИИ 1067/22 од 25.11.2022. године, у ставу 2. тачка 5., 6. и 7. диспозитива решења, тако што се захтев извршног повериоца, који се односи на одређене трошкове извршног поступка и то на име прибављања клаузуле правноснажности у износу од 1.800,00

-2-

динара, на име трошкова обраћања Министарству финансија у износу од 9.000,00 динара и на име трошкова подношења захтева Комори Јавних извршитеља, у износу од 9.000,00 динара, одбија као неоснован.

Против правноснажног другостепеног решења у преиначујућем делу, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) су изричито прописани услови под којима Врховни суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, у ситуацији када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Извршни поверилац због погрешне примене материјалног права ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у односу на одлуку о трошковима на име прибављања клаузуле правноснажности, на име обраћања Министарству финансија РС о намери подношења предлога за извршење и подношења захтева комори Јавног извршитеља за одређивање јавног извршитеља који ће поднети предлог за извршење). Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоје потреба да се размотри правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Имајући у виду наведено, Врховни суд није дозволио одлучивање о ревизији као посебној, јер се против решења којим се одлучује о висини за накнаде трошкова поступка, не може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сходно изнетом, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије извршног повериоца, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ број 106/05...9/20 - аутентично тумачење) и нашао да ревизија извршног повериоца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 24. став 1. ЗИО је прописано да су правни лекови у извршном поступку жалба и приговор. Одредбом члана 27. овог закона је прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

С обзиром да против правноснажног решења донетог у извршном поступку није дозвољена ревизија као правно средство, ревизија изјављена од стране извршног повериоца није дозвољена у смислу одредбе члана 27. ЗИО. Имајући у виду да се ревизијом побија решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и

-3-

преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења, у делу којим је одлучено о трошковима извршења, ревизија није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, будући да одредба специјалног закона (ЗИО) искључује примену општих правила.

Због наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић